

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Sagæ foras vectæ sub alieno Schemate vulneratæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

felis sine damno cecidit: quæ quàm primùm terram attingit, in mulierem rursus mutata clarissimo cachinno projectori gratias egit, quòd se auritam dimisisset. Ille, vt tantò manifestius sciret, quam illa nocte iacturam fecisset, habuit altero die obuiam in platea notata sibi anum, quæ subsistens, eo transeunte, atque cum risu in eum respectans, in morem nocturnæ felis, *Mean, Mean* clamauit. Ambiguus diu fuit vir ille, an non vetulæ nomen magistratui obijcere deberet: sed timuit, ne illa negante, ipse affirmans litrus, quod dicitur, araret, & non crederetur, quod non legitimè probaretur. Potuisset lupum auribus tenere, si aures illi abscidisset. Fecisset enim ex aurito teste oculatum, si aures ad consulem detulisset.

Hoc pacto illa deprehensa est, quæ An. 1587. capta est Caleti, vbi ad pontem Nuleti duo Walonum signa, præsidio posita, limitem contra Bolonienses, tum hostes, tuebantur. Sub vesperam, sudo celo, Procubitores duo conspexerant subnigram nubem supra capita sua transuolantem. Eam dum contemplantur, confusas magnæ multitudinis voces sibi videbantur audire, nullum tamen hominem poterant conspiciere. Tum alter audacior, quid hoc rei est, inquit, satin' securi? Si videtur librabo arcubuziam in nubem, & experiar, quid vehat. Annuente socio, immò iubente, explodit. Dictum, factum. Cum tonitru sclopi, cadit ex nube, non fulmen, sed fulmine icta mulier, ebria, vestibus exuta, bene obeso corpore, & mediâ ætate, iacetq; ante pedes militum femur traiecta duplici vulnere. Difficile est cum hoc hominum genere agere; plenum est mendacijs; plenum periurijs, & ad fingendum condocofactum. Quare & hæc saga capta, se mentis impotem simulauit, nec fere aliud alloquentibus referebat, quàm: *Hostesne, an fœderati?* Quæ ars est multarum, vt se mentis impotes fingant, præsertim si in antilogijs deprehendantur. Adde alterum ex eodem auctore. *Vix quinquennium effluxit, inquit,*

VII.
Martin. Del,
lib. 5. mag.
disq. scilicet. 3.

Idem lib. 2:
9. 18.

cum in pago quodam occidua Flandria, vbi fasciaria pestis mirè glisfit, haud procul a Dixmuda, pæne ad Ieperlee & Isara conflugē sito contingit; quod ab homine religioso, fide digno, qui tum illic in vicinia, auditione accepi. Rusticus quidam vna cum filio adolescen-

29999 3

te in

re in symposio potitans, limis observabat coquam mensuras cerenise, quã propinabat (ut solent) bifurca notantem creta. Dissimulat nihilominus dum compositio soluitur. Tum hospitam vocat, ut calculum expensi subducatur. Petit ista quantũ creta notarat: negat ille, & multis vltro citroq; iactis, pecuniam in mensam proycit, quã sciebat sufficere; & discedit; stomachabunda hac, tu verò, ait, non hinc hodie poteris domum, vel non ego, quæ sum. Abit contemnens muliercula minas. Ubi pervenit ad fluvium, in quo scapham reliquerat, nequit una cum filio admodum valido summa ope eam à ripa contis depellere. Diceret clavis affixam vicino solo. Fors duo tresve milites illic iter habebant. Compellat, & contubernales, clamat, boni. Venite suppetias, ut hinc lintrem de ripa deducamus: merces opera futura largum à me bibale. Parent & ingreffi, quantum possunt, protrudunt. Diu frustra fuere, anhelus vnus & sudans, quin sarsinas & onera hac efferimus, fortè vacuam commodius deducemus. Fit: Et ecce, mercibus expositis, vident in sentina ingentem luridũ buffonem scintillantibus oculis eos intuentem. Non tulit vnus militum, sed glady cuspide perforatum ad guttur tumidatum in aquam eiecit. Ille quasi exanimis in tergum pronoluitur ventre supinato. Vulnera natitanti imponunt ceteri alia, & repente nãvis soluitur. Iatus rusticus ad idem vnde venerat hospitium auxiliores redacit: potum petit: prabet ancilla: Quarit ille, vbi hospita? audit pestimè habere, & animam in lecto agere. Quid, inquit, incepta ebriam me putas? Vix media pars hore elapsa, cum ego illam isthic sanam, & malam, qualis tu, reliqui? Eo, & visam, quid hoc rei? intrat in thalamum, inuenit collum & ventrem vulneribus perfossam, laseramq; expirasse. Unde hac, exclamat, vulnera? Nescire se profretur ancilla, nec domo, quod sciret, pedem extulisse. Iur ad Magistratum, vulnera casim punctimq; illata inueniuntur. Iisdem in locis, quibus buffonem, qui nusquam comparebat, milites distinxerant. Hæc ille.

VIII.

Quibus addi possunt duo ex Austria. Ibi enim Serenissimus Archidux Carolus in venatione quadam, ceruos, credo, secutus, incidit in immanem quendam vrsum, quem iaculatu plumbeæ glandis petens, audiit famineam vocem, *va mihi,* clamantem, quam secutus, reperit vrsum in anum conuersum,